

Phỏng Vấn CTSQ Niên Trưởng Đại Tá Nguyễn Văn Ưng

Trước khi đi ngủ tôi đã chuẩn bị sẵn hành trang cho chuyến đi về miền Nam Cali, hành lý cho chuyến đi này là những máy móc quay phim và dàn phông để thu hình, mới nghe thì có vẻ như hành lý rất cồng kềnh, nhưng thật ra tôi đã gom lại trong hai túi sách tay kể cả hai bộ quần áo và máy laptop, chuẩn bị trước như vậy cho yên tâm vì sáng mai tôi phải thức dậy thật sớm để ra bến xe cho kịp chuyến sáng.

Đồng hồ báo thức reng inh ỏi, xé tan bầu không khí tĩnh lặng bình yên của buổi sáng sớm, tôi vội thức dậy bước vào phòng tắm, khi những dòng nước ấm của vòi nước đang làm cho tôi bừng tỉnh sau giấc ngủ chưa tròn giấc vì tối qua tôi thức hơi khuya, một mùi thơm quen thuộc của hương vị café lan tỏa trong nhà, tôi biết bà xã tôi cùng thức dậy với tôi và pha sẵn bình café. Tôi đã sẵn sàng kiểm tra lại hành lý sách tay, cầm trên tay tách café mùi vị và hơi ấm của nó làm tôi tỉnh hẳn ra. Bà xã tôi cũng sẵn sàng chờ tôi ra bến xe đò Hoàng gần góc đường (Tully và King) tôi phải đến đó trước 7 giờ sáng, nếu đến sau sẽ hết chỗ ngồi, vậy mà khi tôi vừa đến bến xe đã thấy một số đồng hành khách còn đến sớm hơn, họ đã lên xe lấy chỗ ngồi. Bà xã tôi nói:

-Thôi anh lên xe lấy chỗ ngồi nếu không sẽ bị ngồi gần cuối xe hay hết chỗ. Bà xã tôi căn dặn thêm vài điều rồi lái xe đi về.

Tôi bước lên xe và tìm một chỗ ngồi ở gần khoảng giữa như vậy là tạm ổn, đúng 8 giờ xe bắt đầu chuyển bánh ra khỏi thành phố, tôi nhìn quanh một lượt hành khách trên xe, nhận thấy hôm nay có một số quý vị cao niên đi đứng phải chống gậy mỗi lần lên xe xuống xe rất khó khăn, khi xe dừng lại ở một điểm (Rest Area) hành khách phải xếp hàng chờ cho các cụ xuống xe rồi lại chờ các cụ lên xe, xe đi khá nhanh mới 3 giờ chiều xe đã đến khu vực chợ ABC, trước khi đến điểm cuối người tài xế đã thông báo “Còn 30 phút nữa đến chợ ABC, xin quý khách thông báo cho người nhà đến đón) hầu như mọi người đã gọi phone cho thân nhân đến đón.

Vừa bước xuống xe tôi đã nhìn thấy CTSQ Nguyễn Thế Phiệt anh đến đón tôi, vì chúng tôi đã hẹn trước, hôm nay tôi sẽ đến nhà anh để thực hiện một đoạn phim (Phỏng vấn niên trưởng Nguyễn Văn Ứng). Khi tôi và anh Phiệt gặp nhau trong ngày Đại hội CTSQ 20, chúng tôi đã bàn đến việc này và Anh Ứng cũng rất muốn tham dự buổi phỏng vấn, tôi đã hứa (Sẽ thực hiện đoạn phim này) để thực hiện lời hứa với (đại niên trưởng) đó chính là lý do tôi có mặt tại miền Nam Cali ngày hôm nay, ngày 27 tháng 10 năm 2016.

Nhà Anh Phiệt là một căn nhà (single house) 4 phòng ngủ với một khu vườn kang trang và rất đẹp, trồng nhiều cây ăn trái và hoa, tôi mê nhất là cây (Ổi) rất sai trái và thơm, khi đi về Anh Chị Phiệt đã tặng tôi một bịch ổi gần 20 trái thơm ngon. Tôi bắt tay ngay vào công việc, Anh Phiệt chỉ cho tôi căn phòng làm nơi phỏng vấn, tôi nhờ anh một tay, di chuyển ít bàn ghế ra ngoài để lấy một khoảng trống, tôi lắp ráp một khung sắt để làm thành một phòng thu hình, với 2 đèn chiếu sáng đàng hoàng, khi làm xong anh chị Phiệt cũng hơi ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên anh chị thấy cách thức này.

Anh Phiệt đưa tôi đến thăm Anh Ứng và đưa niên trưởng đi hót tóc (hót tóc cho gọn trước khi quay phim) ngồi trên xe Anh Ứng nói chuyện nhiều về trường TSQ Vũng Tàu, anh nói: Các em biết trường TSQ Vũng Tàu có ba cái cột cờ thật lớn nằm một góc cạnh bên sân banh là do anh xây dựng, ba cây cột đó là ba cột điện cao thế của Vũng Tàu, trường mình chỉ có xe GMC làm sao chở được, vì cột điện rất dài và nặng hàng tấn là

sao mình có xe cần cầu để lấy trộm, vì xin ai cho chỉ còn cách lấy trộm vào ban đêm, khi nói đến việc lấy trộm anh cười rất vui và còn giải thích thêm là (lấy cắp đó). Anh phải nhờ anh em bạn bên Quân Cụ họ có xe (xe cần cầu và xe Ben) rồi đích thân Anh (anh Ứng) đi theo lấy trộm ba cột điện đem về trường, Anh đã cho xây dựng một kỳ đài thật lớn và dựng 3 cột cờ ở đó, ý nghĩa của ba cột cờ là tượng trưng cho ba miền đất nước (Bắc Trung Nam) và ba chữ (Nhân Trí Dũng)

Qua những câu chuyện vui trên xe tôi nhận thấy trí nhớ của Anh (một vị cao niên 99 tuổi) rất còn minh mẫn sáng suốt vô cùng, những nhận xét của anh rất chính xác và rất phóng khoáng, trong câu nói anh luôn luôn chêm vào những câu nói tếu vui làm cho câu chuyện trở nên dí dỏm pha trộn sự khôi hài, điều này chứng tỏ tâm hồn anh không già, mặc dù thể xác có tàn úa theo thời gian bởi quy luật khắc nghiệt của cuộc sống, nhưng tâm hồn anh vẫn trong sáng tươi vui và yêu đời, đây mới chính là con người thật của vị (đại niện trưởng CTSQ)

Buổi sáng thứ sáu ngày 28 tháng 10, chúng tôi đã đến nhà niên trưởng Nguyễn Văn Ứng, chiếc xe chạy vào khu (Lake park Mobile Home) một khu nhà ở yên tĩnh và khang trang sạch sẽ, hai ông bà sống trong một (Single Mobile Home) căn nhà một phòng ngủ, quanh nhà được trồng nhiều loại hoa và những loại rau thơm, Anh Ứng là người rất thích cây cảnh, anh thường xuyên chăm bón cho cây cảnh trong vườn, đó cũng là sở thích và cũng là thú vui tiêu khiển an vui tuổi già. Bên trong nhà có nhiều đồ đạc và trên tường treo nhiều hình ảnh liên quan đến cuộc đời binh nghiệp của riêng Anh và một số hình ảnh trường Thiếu Sinh Quân, Chi Lan bà xã anh rất vui tính luôn nở nụ cười và nói chuyện rất vui, mặc dù bệnh hoạn do tuổi cao, chị mới trải qua thời gian ngắn trong bệnh viện vì căn bệnh ung thư tái phát, chị đi đứng rất khó khăn. Cả hai ông bà cùng săn sóc cho nhau và không hề xa nhau một bước, chúng tỏ tình yêu mà anh chị đã dành cho nhau thật tuyệt vời.

Chúng tôi đưa anh đến nhà CTSQ Nguyễn Thế Phiệt vì buổi sáng hôm nay chúng tôi sẽ thực hiện cuộc phỏng vấn về Anh. Trong tư thế sẵn sàng anh ngồi trước “panel” phỏng vấn, tôi gắn trên ngực áo của anh một (mini micro phone) và nhắc anh khi phát biểu hãy nhìn vào máy quay phim, trước khi phỏng vấn tôi đã thừa chuyện với anh những câu hỏi để khi bắt đầu không bị khựng lại vì bất ngờ. Phòng thâu hôm nay đã có sự hiện diện của một số anh chị em CTSQ miền Nam Cali ngồi quanh phòng để cùng nghe phần phỏng vấn, do đó khi nói chuyện đã có tiếng nói chen thêm vào của anh em vì cao hứng, nhưng không sao tất cả những lỗi nhỏ đó tôi đã edit cắt bỏ. Khi đoạn phim phỏng vấn hoàn tất, tôi đã post trên hệ thống YouTube cho mọi người xem nhận thấy đoạn phim cũng hạn chế được phần lỗi kỹ thuật. Tôi đã gửi DVD phỏng vấn kính tặng Anh Ứng xem, và tôi đã gọi phone hỏi thăm, Anh cho biết là rất thích đoạn phim này.

Tiểu sử ngắn gọn về đại niên trưởng CTSQ Đại Tá Nguyễn Văn Ứng

Tôi đã thừa chuyện cùng anh và xin phép được viết một đoạn ngắn về tiểu sử của anh, khi tôi ngỏ lời đề nghị này, Anh Ứng rất vui lòng và sẵn sàng cho tôi biết những chi tiết liên quan đến cuộc đời của Anh như sau:

CTSQ Đại Tá Nguyễn Văn Ứng sinh Ngày 11 tháng Giêng năm 1918 tại Bình Dương Thị xã Thủ Dầu Một. Ông đã trải qua suốt cuộc đời niên thiếu tại nơi này. Năm 1930 Ông đã chính thức nhập học trường Thiếu Sinh Quân Thủ Dầu Một, ông theo học tại trường TSQ suốt 6 năm và ra trường năm 1936. Vào thời gian này Miền Nam Việt Nam vẫn còn nằm trong sự bảo hộ của Quân Đội Pháp, do đó khi ra trường ông đã phục vụ trong quân đội Pháp, Ông theo quân đội Pháp phục vụ tại nhiều nơi trên lãnh thổ Việt Nam kể cả Miền Bắc VN, theo

như Ông cho biết trong thời gian này Ông đã theo quân đội Pháp chiến đấu tại (Miền vùng ráp danh với Thai Land) Sau này khi Tổng Thống Ngô Đình Diệm thành lập nền đệ nhất Cộng Hòa, Ông đã trở thành một sĩ quan phục vụ trong quân đội VNCH.

Năm 1966 khi trường Thiếu Sinh Quân Vũng Tàu bị di chuyển qua Trường Truyền Tin. Anh em TSQ đã phản đối bằng cách tuyệt thực và xuống đường, sự phản kháng này đã ảnh hưởng đến Bộ Tổng Tham Mưu, Khi đó CTSQ Trung tướng Nguyễn Văn Là đã có ý kiến (Thuyên chuyển một sĩ quan xuất thân từ TSQ về chỉ huy là ỏn) Theo như Ông cho biết khi ấy CTSQ Trung Tướng Nguyễn Hữu Có là Bộ Trưởng Quốc Phòng có nói chuyện với Ông và sau đó Bộ Tổng Tham Mưu đã quyết định chỉ định Ông thay thế Trung Tá Nguyễn Văn Kiên làm chỉ huy trưởng trường TSQ Vũng Tàu từ năm 1966 đến 1972.

Tôi đặt thêm một vài câu hỏi liên quan đến gia đình và thời gian sau ngày mất nước 30 tháng 4 năm 1975. Ông cho biết như sau:

Ông đã giải ngũ một năm trước ngày mất nước 1975, nhưng vì lý lịch là một cựu Đại Tá và từng giữ chức vụ Chỉ Huy Trường Trường TSQ Vũng Tàu, chính điều này Ông đã bị bắt đi tập trung cải tạo (đi tù), trong thời gian tù tội Ông đã bị chuyển trại ra miền Bắc tại Hà Nam Ninh Bắc Việt, một trại giam nổi tiếng vì khắc nghiệt đó là (Trại giam Đầm Đùn)

Ông bị tù kéo dài 6 năm, sau đó được trả về nhà. Ông không thể chịu được sự sống chung dưới chế độ Cộng Sản, khi được tha về nhà Ông đã vượt biên năm 1981, chuyến đi này đã đưa Ông đến bến bờ Tự Do và định cư tại Miền Nam California Hoa Kỳ từ năm 1981 cho đến hiện tại.

Tôi hỏi thêm về Vợ con, Ông cho biết:

Sau khi ông vượt biên đến Hoa kỳ thì bà xã Ông lại định cư tại Đức với các con, do đó hai ông bà không ở gần nhau, cho đến năm 1990 khi hay tin vợ Ông lâm trọng bệnh và mất tại Đức thì Ông đã bay sang Đức nhưng chỉ kịp tiền đưa bà ra nghĩa trang.

Ông có tất cả 10 người con, bao gồm 7 trai 3 gái, người con trưởng năm nay đã trên 70 tuổi, một số vẫn lập nghiệp tại Đức, và một vài người con lập nghiệp tại những Tiểu Bang khác nhau tại Hoa Kỳ. Nói chung con cháu của ông tất cả đã trưởng thành.

Tôi hỏi thêm về cuộc sống hiện tại Anh lập gia đình với Chi Lan (Bà xã hiện tại) từ năm nào. Ông cho biết: Sau khi vợ chết Ông trở về thăm Việt Nam năm 1992 và gặp lại (Chi Lan cũng là cựu công chức tại Quân Cự làm việc chung với Anh) bà xã hiện nay, chính Ông đã bảo lãnh Chi Lan

sang Hoa Kỳ, và hai ông bà đã sống với nhau kể từ năm 1992 đến bây giờ.

Mỗi thân phận con người đều có một hoàn cảnh riêng biệt mà không cần phải nói đến vì đó chính là sự riêng tư. Tuy nhiên đối với niên trưởng Nguyễn Văn Ứng thì hơi khác, vì chính Ông là cây đại thụ đại diện cho tập thể Cựu TSQ tại Hải Ngoại, hình ảnh của một vị trưởng bối đã sống gần 100 tuổi đời, từ nhân cách của Ông đã tạo nên sự ngưỡng mộ mà tất cả anh em CTSQ đều muốn biết đến dù ít hay nhiều, chính điều này tôi đã xin phép Ông để viết một đoạn thật ngắn gọn về một con người vĩ đại xuất thân từ trường TSQ/VNCH.

Có nhiều người hỏi tôi sao không hỏi Ông một câu hỏi, bí quyết nào, cách sống nào, sự ăn uống như thế nào, sinh hoạt như thế nào để sống thọ gần 100 tuổi, mà tâm hồn vẫn sáng khoái, tâm trí vẫn minh mẫn, và sức khỏe vẫn ổn định, đây chính là câu hỏi thật hay mà tôi đã quên không hỏi thăm Ông. Quả thật như vậy, khi tiếp xúc với Ông tôi nhận thấy, ông rất sáng suốt, minh mẫn, trí nhớ rất tốt, và ông không bị lãng tai (ông không cần đeo máy nghe) ông không cần ngồi xe lăn, chỉ cần một cây gậy cầm tay là ông có thể đi lại tuy hơi chậm, nhưng vẫn không cần ai nâng đỡ. Đúng như vậy đây chính là

điều mà chúng ta nên học hỏi cách sinh hoạt làm thế nào để sống trường thọ như Ông.

Để kết thúc bài viết này, tôi xin Kính Chúc Đại Niên Trưởng CTSQ Đại Tá Nguyễn Văn Ứng luôn luôn dồi dào sức khỏe và Vạn Sự Như Ý.

Niên trưởng Nguyễn Văn Ứng vẫn mãi mãi là cây đại thụ luôn tỏa bóng mát và tràn đầy ân tình trong tinh thần Thiếu Sinh Quân bất diệt.

Trân Trọng Kính Chào
Ban Biên Tập Đặc San NTD.

Chỉ còn mình tôi

Chỉ còn nỗi nhớ từ quê hương
vẫn xanh màu huyền thoại.
Chỉ còn những giấc mơ nhỏ bé
Như trẻ thơ ngây ngô bên tà áo mẹ.
Chỉ còn mênh mông một mặt hồ
Lãng đãng như đám mây chiều.

Và chỉ còn em !!
Soi sáng ánh trăng rằm trong đêm
Để rồi chầm chầm lướt qua đi
chợt bừng sáng nơi hướng đông
Ánh bình minh ló rạng
ánh sáng hồng rực rỡ
Chợt tím buồn khi hoàng hôn chìm khuất
trên đường về.
Và chỉ còn mình tôi
Trên đường về thắm lạnh
Ngơ ngác nhìn quanh
Chợt thấy con mèo hoang
Đang ẩn trốn một nỗi buồn.

Lang Thang